

Μνημόσυνο της μητέρας του Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Μ. Βεροίας μακαριστής Θεοδώρας Μπίρδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το ετήσιο μνημόσυνο της μακαριστής Θεοδώρας Μπίρδα, κατά σάρκα μητέρας του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας και Καθηγουμένου του Ιερού Προσκυνημάτων της Παναγίας Σουμελά Αρχιμ. Αθηναγόρου Μπίρδα, τελέστηκε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Μεσόλογγο Βοΐου Κοζάνης την Κυριακή 7 Αυγούστου 2022.

Στον Όρθρο και στο Ιερατικό Συλλείτουργο που προεξήρχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Σερβίων και Κοζάνης Αρχιμ. Χριστοφόρος Αγγελόπουλος.

Στο Ιερό Βήμα παρέστη συμπροσευχόμενος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο και τέλεσε το ετήσιο μνημόσυνο.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων και των ψαριών από τον Κύριο, ενώ παράλληλα έκανε ιδιαίτερη μνεία στη μακαρίστη Θεοδώρα Μπίρδα. Μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Ἐρημός ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες ... ἀγοράσωσιν ἑαυ-τοῖς βρώματα».

Ὡς φωνὴ τῆς λογικῆς ἀκούεται ἡ διαπίστωση καὶ ἡ παρότρυνση τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ στό σημε-ρινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Εἶναι ἔρημος ὁ τόπος καὶ ἔχει περάσει ἡ ὥρα. Ἄφησε τοὺς ἀνθρώ-πους νά φύγουν καὶ νά πᾶνε στά γειτονικά χωριά γιά νά ἀγοράσουν τροφίμα καὶ νά φᾶνε, λένε οἱ μαθητές στόν θεῖο διδάσκαλό τους, ἴσως κουρα-σμένοι κάπως καὶ οἱ ἴδιοι ἀπό τόν κόσμο πού τοὺς περιτριγύριζε.

Γιά τά ἀνθρώπινα δεδομένα δέν εἶχαν ἄδικο οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου. Τί θά ἔκαναν τόσους ἀνθρώπους στήν ἐρημία; Πέντε χιλιάδες ἦταν μόνο οἱ ἄνδρες, χωρίς τίς γυναῖκες καὶ τά παιδιά. Ὅμως ὁ Χριστός εἶχε ἄλλο σχέδιο. Γι' αὐτό καὶ στήν πα-ρότρυνση τῶν μαθητῶν του, νά ἀπολύσει τοὺς ὄχλους, ἀπαντᾷ μέ μία ἐντελῶς διαφορετική παρό-τρυν-ση. «Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-γεῖν».

Ὁ Χριστός δέν εἶναι μόνο ἡ πηγή τῆς ζωῆς. Εἶναι αὐτός πού χαρίζει στόν ἄνθρωπο ὅσα χρειάζεται γιά τή ζωή του. Γνωρίζει τίς ὑλικές ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου καὶ δέν τίς παραθεωρεῖ, ὅπως ἀποδεικνύεται καθαρά ἀπό τόν λόγο τῆς Γραφῆς ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος».

Μπορεῖ γιά τόν Χριστό, πού εἶναι Θεάνθρωπος, τροφή νά εἶναι ἡ ἐφαρ-μογή τοῦ θελήματος τοῦ οὐ-ρα-νίου Πατρός του, ὅπως διαβε-βαιώνει ὁ ἴδιος λέγοντας ὅτι «ἐμόν βρῶμα ἐστίν ἵνα ποιῶ τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός», ἀλλά δέν ἀρνεῖται τίς σωματικές ἀνά-γκες τοῦ πλάσματός του, καί γι' αὐτό μετέχει καὶ ὁ ἴδιος τῆς ὑλικῆς τροφῆς, ἀκόμη καὶ κατά τίς ἐμφα-νίσεις του μετά τήν Ἀνάστασή του. Τό ἴδιο κάνει καὶ μέ τήν παρότρυν-σή του πρός τοὺς μαθητές του. Δέν ἀμφισβητεῖ τίς ὑλικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων, πού εἶχαν συγκεντρω-θεῖ γιά νά τόν ἀκούσουν καὶ νά τόν δοῦν νά θεραπεύει τίς ἀσθένειές τους καὶ εἶχαν παραμείνει τόσες ὥρες κοντά του χωρίς νά σκε-φθοῦν τίς φυσικές τους ἀνάγκες, τήν πείνα καὶ τή δίψα. Δέν ἀρνεῖ-ται ὅτι ἔχουν ἀνάγκη φαγητοῦ, ἀλλά ἀποδεικνύει ὅτι, ὡς

φιλάν-θρω-πος καί φιλεύσπλαγχνος Θεός, μπορεί νά προσφέρει έκτός από τήν πνευματική τροφή καί τή φυσική τροφή στους ανθρώπους.

Καί αὐτό παροτρύνει τούς μαθη-τές του νά κάνουν, πολλαπλασιάζο-ντας τούς πέντε ἄρτους καί τά δύο ψάρια πού εἶχαν, ὥστε νά χορ-τάσει τό πλῆθος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Χριστός ὅμως ἀποδεικνύει μέ τό θαῦμα αὐτό καί κάτι ἀκόμη. Ἀκυρώνει τή φαινομενικά λογική διαπίστωση τῶν μαθητῶν του ὅτι «ἔρημός ἐστίν ὁ τόπος καί ἡ ὥρα παρήλθεν», ἐπομένως θά πρέπει νά ἀπολύσει τούς ὄχλους. Τήν ἀκυ-ρώνει, δείχνοντας καί στους μαθη-τές του καί σέ ὅλους ἐμᾶς ὅτι ὅπου εἶναι Ἐκεῖνος παρῶν οὔτε ὁ τόπος δέν εἶναι ἔρημος οὔτε ἡ ὥρα ἔχει περάσει.

Πολλές φορές οἱ ἄνθρωποι ἀνη-συ-χοῦμε γιά τήν ἀπουσία ἀνθρώ-πων, γιά τήν ἔλλειψη μέσων, γιά τό πέρασμα τοῦ χρόνου. Ἀνησυ-χοῦμε, γιατί κάτω ἀπό ὀρισμένες συνθῆκες μπορεί νά αἰσθανόμεθα καί ἐμεῖς μόνοι ἢ ἀδύναμοι. Ἀνη-συχοῦμε, γιατί κάποιες φορές μπο-ρεῖ νά αἰσθανόμεθα ὅτι πορευό-με-θα εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς ἔθνος σέ ἕναν ἔρημο τόπο, μέσα σέ δύσκολες συγκυρίες, μέσα στά προβλήματα πού δημιουργοῦν οἱ ἐξελίξεις στόν κόσμο μας, οἱ συγκρούσεις καί οἱ ἀντα-γωνισμοί τῶν ἀνθρώπων. Δέν θά πρέπει ὅμως νά ἀφήνουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασυρθεῖ ἀπό τόν φόβο ἢ τήν ἀνησυχία πού ὅλα αὐτά εἶναι δικαιολογημένο καί ἀνθρώ-πι-νο νά μᾶς προκαλοῦν. Δέν θά πρέπει νά σκεφτόμαστε καί ἐμεῖς ὅπως οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, ἀλλά θά πρέπει νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στόν Χριστό, θά πρέπει νά ἔχουμε τήν ἐλπίδα μας σέ Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖ-ος δέν ἐγκαταλείπει ποτέ τούς ἐλ-πί-ζοντας εἰς Αὐτόν.

Ὅταν ἔχουμε τόν Χριστό στήν καρ-διά μας, ὅταν ἐπικοινωνοῦμε μαζί του μέ τήν προσευχή, ὅταν ἐνού-μεθα μαζί του μέ τή θεία Κοι-νωνία, μεταλαμβάνοντας τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του, ὅταν ζοῦμε μέσα στήν παρουσία του, τότε ὅπου καί νά εὕρισκόμεθα, ὅπως καί νά ζοῦμε, εἴτε μέσα σέ πολύ κόσμο εἴτε ἀπομονωμένοι στό πιό μακρινό ση-μεῖο τῆς γῆς, δέν θά αἰσθανόμεθα ἔρημο τόν τόπο, δέν θά αἰσθα-νό-μεθα τήν ἀνάγκη νά τόν ἐγκατα-λείψουμε. Γιατί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας καί ἡ ἐμπι-στοσύνη μας σέ Αὐτόν θά καλύπτει ὅλες τίς ἀνάγκες καί ὅλες τίς ἐπι-θυμίες μας καί θά μᾶς κάνει νά αἰσθανόμεθα ἀνάπαυση στήν ἀγά-πη του.

Μέ αὐτή τήν αἴσθηση στήν ψυχή της ἔζησε καί ἡ ἀείμνηστη ἀδελφή μας Θεοδώρα, τῆς ὁποίας τελοῦμε σήμερα τό ἐτήσιο μνημόσυνο.

Ἐζησε μέ πίστη καί ἐμπιστοσύνη στήν πρόνοια καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τῆς χάρισε μία ωραία οἰκογένεια, ἀπό τήν ὁποία ἐκείνη μέ χαρά καί μέ ἀγάπη

προ-σέ-φερε τόν υιό της στήν Ἐκκλησία καί ἀξιώθηκε νά τόν δεῖ ἱερο-μόναχο καί πρωτοσύγκελλο στήν Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναού-σης καί Καμπανίας, καί ὁ ὁποῖος εὐχεται καί θά εὐχεται στό ἱερό θυσιαστήριο γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της.

Γι' αὐτήν εὐχόμεθα καί προσευ-χό-μεθα καί ἐμεῖς σήμερα, ὥστε ὁ Κύ-ριος νά τήν ἀναπαύει ἐν σκηναῖς δικαίων καί νά στηρίζει καί νά παρηγορεῖ καί τόν σύζυγό της καί τά παιδιά της καί ὅλη τήν οἰκο-γέ-νειά της.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΩΝ. ΜΠΥΡΔΑ
ΕΓΕΝ. 30-6-1939
ΕΚΟΙΜ. 20-8-2021
ΕΤΩΝ 82

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK